

ஏன் தொழிலை

அதன் கிரகசியம்தான் என்ன?

இல்லையிக் அப்புல் ஹஸ்ம்

ISBN 978-955-1289-04-1

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ஏன்

தொழுதை

அதன் ரசியாம்தான் என்ன?

அது-இஷைப் பகுதுல் ஹஸ்மி

வெளியீடு :

வீரா பதிப்பாகந்
கிராமம்

Name of the Book :	Aen Tholuhal Athan Rahasiyamthaan Enna
Author :	Ash-Shaik Abdul Haleem T.P. 071-5851064 E-mail: RAMFAH12@GMAIL.COM
Published by :	Sinha Publications 29/51 Chapel Lane Colombo - 2 Sri Lanka
First Edition :	2012
Printed by :	Mina Printers-0771633150
ISBN :	978-955-1289-04-1

வண்ணுரை

ஏஸ்லாம் வகை இலாரங்கன் அன்றூர்துவங்கள் அனுப்புமிகு அதுவை எத்தனைவைத்து தெளிவாய்ந்துபடியாய்த் (முகைப்பிலைத்து) தீர்வு செய்த பின்டிப் இலாரைங்கம் இருக்கப்படுகின்றது. முதலில் மார்க்கத்தைத் தெளிவாய்ந்து வழிகூட்டுபவரின் அவசியம் காணப்படுகின்றது அந்தாய்வறபின் பிறகு இடங்களில் தொழுகை பற்றிக் கூறப்பட்ட போதிலும் அதை எவ்வாறு தொழு தேவனமும் எத்தனை ராக்கத்தைக் காட்டுகின்றது அதை அந்த அதைப் பேண்டும் என்பது பற்றிம் விளக்கத்தை நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்கள் அல்லாதவினால் தமக்களிக்கப்பட்ட உள்ள நிப்பு (இலஹாம்) மூலம் தேவனியு படித்துயிர்வார்கள்.

“அன்றியம் (நூம்முட்டைய) தாலர் உவகஞாக்கு எதுதை கொடுத்தாரோ அதை நீப்கள் (மனகிளைப்பி) எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அவர் எனது விட்டும் உருக்களைத் தடுத் தாலரா அக்கிலிருந்து ரீங்கள் விழுகிக் கொள்ளுவார்கள்: மேலும் அலஹாவறங்கு நங்கள் யெற்று கொள்ளுங்கள், நிச்சயமாக அவ்வாறு தன்யுப்பதுவில் மிகக் கடினமானவன்.” (59:07)

எனவே, இகருத்தாது (ஸ்ல) அவர்கள் தொழுகையை எவ்வாறு எடுத்துவதுக்கான எனச் சொல்லியுள்ளார்களோ, என? எதுகாக? எனும் கேள்விகளுக்கு அப்பால் அதுவை

சமரிப்பணம்

தொழுகையில் நோர் துவராதவர் -
காந்தமானவர் - இனியவர் - மக்களின்
யனம் நோகாமல் போலிப் பழுப்பவர் -
இந்து இனிய இல்லாரிய பண்புகள்
அனையப்பெற்று,
மர்வுறை முஸ்தபா வெப்பப் புலனார்
(மனவை முறைத்து அலியின் கந்தை)
அவர்களுக்கு இந்துவில்
சமரிப்பணமாகின்றது

மக்களா எறிதுக்கொண்டு வேண்டும் அவ்வாறோ அதனை நினைவுபெற்று வேண்டும் இதே போன்ற இரண்டுதான் ஸலா அவர்கள் நமது அந்தீசு காலத்தைப்பொது கருப்பு முக்கிய விடமில் அல்லது ஆதாரம் அவர்களது இதைக்கூடும். இவை இரண்டும் ஒன்றால் பற்றிப் பிழிப்பதன் மூலம் அதனால் இவை இரண்டுபெயர் பீண்டியருஷலத்து மூலம் ஒருபோகும் வாழ்வரை மாட்டிர்கள் எலும் நூபியோறி இரண்டுமெயின் கலங்கரத் திணிக்கத்தை வழங்கின் வீட்டுமிகு இருக்கும் கூண்டுமிகு எமக்கு உணர்த்திவிரியவைத் தூக் மறந்து விடக்கூடும்.

“மக்களே! உங்களிடமிருந்து இரண்டு மெருமதியில்தக விடப்படகவை விட்டுக்கொல்கின்றேன் அதனால் உங்கள் பழாப்பியத்தைச் சொன்னால் ஒருபோகும் வழிக்கொலோ மாட்டிர்கள். சின்னங்காத்திலிருந்து பள்ளங்காத்திலிருந்து நீண்டஞ்சுக்கும் காலிழு படித்ததலுக்கும் படிப்படிக்குமின்று பேப்பான் தெரிட்டி எனது தடுப்பியான (கனமாகக் கிருமிவரியாளர்களால்) அலுமினிய நாட்கள் என்னள் பிழுமையில்) ஜெனலால்லி கிளாந்தார கந்திக்கும் காலு குன்று கீட்டு விரியவின் மாட்டிர்கு. இவை இரண்டு மூம் வகையாக நடந்து (கொல்வது விடப்படிர் கவனப்பாரினாக கீர்தனை முந்தானிரகள் (முந்திக் கொன்டாடு) அழிக்க போவிக்கி, அவைக்கு நூக்குண்ணாக ஜென்னானிரகள் அதன்கூறு படிமத்தொலை ஓல்லாக்குவத் விடுவிக்கி. அவைக் குக்குட்டுப்பும் ஜென்னிக் கொறுக்க சென்னாம். அவர்கள் உடல்களை விடவும் அபிவானிகள்” (தூயிதி ஜென்)

வாயில் இதை இரண்டிரு ஒன்றால்போன்று கெளியிட்டிருத்தக் கூடிப்பதைகில் உள்ளது நிலை தடி நீட்டிகள், முழுக்கம், முதலைப்பிழு மோன்று வள்ளுவாராக கெளியுகளை கீலுவது; அவைக்கு காலத்தைச் சுறுப்பு இருப்பார்க்க முன்னாராங்களின் குரிக்டாவிக் குருவும் கெளியுகளை குறிப்பும்

எனவே, இள்ளத்தின் தால், டட்டின் உயிர், கெளவீதின் வெளிப்பாடு என்றும் தோழுக பற்றிப் போன் தமிழ் பூகும் உலகிறு லி வாபிரஸாதமாக அனுமதிருது நோழுகை உண்ணமயில் எம்மை மன்னைத்தலிருந்து வின்னைக்குறிஞ்கு அழுத்துச் செல்லும் சாதனமாக அனுமத வேண்டும். இந்நால் பென்னிவர் உதவிய அனுத்து உள்ளங்களுக்கும் இருப்பாறின் பயனாட்டுணாவ் கிடைக்குப் பொட்டங்கள் சீர் அவ்வாறுவைப் பிராத்திரிக்கிள்ளுவன்.

- அப்புஞ் ஜென் -

பொருளாடக்கம்

1. தொழுஷைக் கன் ஆவசியம்?
2. இணபந்தரும் தொழுஷை
3. தொழுஷையின் நோக்கம்
4. அல்லாஹ்வத்து எயது பொருளைக் கேள்வியா?
5. தொழுஷையும் வைத்துவிலிய சுந்தல்லையும்
6. ஸாத்தும் சார்த்தும் சீராக் கோவிடும்
7. விளைவைக்க தொழுஷை
8. தொழுஷையின் நடைமுறையும் அதன் அனுபவம்
9. விளைவைக்கத் தொழுஷையிய மன்னைக்கத் தொழுஷைகள்
10. பொருள்களின் தாத்பரியங்கள்
11. ஜுலாபுடன் தொழுஷையினும் - "இங்க"
12. அல்லாஹ்விடம் அழைத்துச் செல்லும் அளவியிய தொழுஷை
13. இனி விவரங்களைப் போடுத்தும் உள்ளது வகைக்கம்

- 4 -

- 1 -

தொழுஷைக் கன் ஆவசியம்?

தொழுஷை அஸ்ஸலாத் எனும் அறைப் பொழுதினால் தொழுஷைப் படுகின்றது. இது கடமையாக்கப்படுமுன் பிரார்த்தித்தல், அடிமமத்தொத்தை வெள்ளிக்காட்டல் போன்ற அகராதி பாலால்லையும் பின்னர் தக்கிடுடன் அரும்பித்து தள்ளிமுடன் முடிவடைகின்ற நிலை, குளிதல், சிரும் தாழ்த்தல், (கீயங் நிக், கஜாக்) போன்ற நுரிசிட்ட சூப்பியாட்டிடல் கூடிய விடப்பதிற்குத் திரிபாலையாக்கப்பட்டது. உதவி செய்துவலுக்கு உதவி செய்வது, பெருதலி செய்துவலுக்கு பீபுகாரம் செய்வது அதாவது ஒந்வர் கேம்பும் உதவிக்கீர்பு எழுது பிரதி பார்வை செய்வதோப்பது பொதுவான விடயமானதும்.

உதாரணமாக மிகவும் உயர்ந்த அடுக்கு மாடியிலிருந்து ஒருவர் விழுந்தால் அவரது உறுப்புக்கள் தெரித்து சின்னாபின்னொகி சினைந்து போய்விடும் இந்நிலையில் கழு ஸோக்கி விழுந்து கொண்டிருக்கும் ஒந்வரை ஒருவர் வந்து திட்டிரவுப் பிடித்து எவ்வித ஆபத்துயின்று அலைதியாக தண்ணியில் வைத்தால் எப்படி இருக்கும்? நிச்சயித்து மரணத்திலிருந்து பாலுகாத்து வரும்வளித்த இவருக்கு எப்படியான பீபுதலவியைச் செய்யலாம்? பக்ககர்ப்பற்ற நடுநிலையான அரிவு சின்ன சிகால்கின்றது? பாரிய அனர்த்தக்கிளிருந்து பாதுகாத்த மனிதனுக்கு பாதுகாக்கப் படவன் எவ்வளவான் பொறுப்பும். கடனுயிங் கொண்டிருக்கின்றான்?

- 5 -

புதுச்சீலிகளின் ஏதோமித்த முடிவாக விபத்திலிருந்து பாதுகார்த்தவணை பாதுகாக்கப்பட்டன. ஆயுளி முழுக்க ஒரு விஷாதி கூட அவனை மறுவாது அவனை நூபவித்து அவன் செய்த பேருதவிகளை ஒன்றி கூரிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். யறாக நன்றி மறந்து அவனை மதிக்காது அவன் செய்த பேருதவியைப் பொருந்தப்படுகிறது என்றாலும் ஆயு ரத்யகவும், மாசைக் அடிப்படையிலும், இறித்துக்கும். கொலைத்துக்கும் உரியவனாகவே இவன் கர்ந்தப்படுகிறான்.

பேருதவி புதிந்த ஒருவருக்கு பகுரமாக “பொப்பிரிகு ரூஸ் செய்யாதனான் பலை நூல்வதுக்கு நன்றி சொய்யாதவனாவான்” எனும் நாட்டொழி இருக்க கவனத்திற்கு கொள்ளப்பட வேண்டும். இதனாலேயே இன்றைய அல்லது தூங் “நவூலைக்கு நன்றையைத் தவிர வேறு கூடி உண்டா?” (55:6) எனக் கீழுள்ளது.

இவ்வசனத்திற்கு வளர்க்கப்பட்டது இறைநேர் இயாம் பூளை அல்காஸ்ரி அவர்கள் தூங்கு சிக்கியர் வெள்ளை தேவுக்கி வீட்டியாகிம்.

“ஏந்துவாட்டு இறைவனான் இல்லை இவர்ணான்”

எனும் இன்றைத்தன் மூலம் “இன்றைவிகளாசி. இறை விகாராகாற்றார், நல்லவன், கூட்டுவன் ஆயிய எவஞ்சுகு ஒருவன் நல்லவா செய்தாலும் அவனுக்கு பாஸ்பூ உதவி பூரிய வேண்டும்” என விளங்க முழுவின்றது.

யான்பார்ம் என்பது அவன் புரிந்த அநீத உதவிபின் அளவு புரிசுதல்ல. அதே அளவு உதவியினால் முதலீல் உதவி வெப்பங்களை உட்பிடு அதிகதாக கொண்டு வருவான். காரணம் அவன் முந்திக் கொண்டுவன். அவன் மூந்திருப்பனான் நீ உதவிக்கு பகுயன உதவி பூரிக்கின்றாயி?

என உவனையை உதவும் விடப்பட நூற்பதல் உதவன் எனும் நூலில் கால்வாயாம்.

இதாய்ஜோக் முதலில் எவ்வாம் கூறுபவனுக்கு ஏ நன்றைகள் காரணம் ஆவன் மூந்திக் கொண்டு வெள்ளம் பொன்னாவு, என்பால் பதில் கூறுபவனுக்கு ஒரு நன்றைதான் கிடைக்கும் என வைத்துக் கொள்வேயும், ஏ நன்றைக்கூட்டிவன் முதலில் எவ்வாம் சொல்லவில்லை என்றால் அவனுக்கு எவ்வித பாலுமிழ்வன் ஆவனான் ஒரு சூலியம் கிடைக்கக்கூடிய பதில் கூறுபவன் எவ்வதற்கும் பதில் எவ்வாம் சொல்லவில்லை அவன் பாலும் செய்தவணாகின்றான் என்பது போல் இன்னிடம் காணப்படுகின்றது.

வாலோ, இல்லாம்பி சுன்னோப்பாத்திரன் அடிப்பண்டியில் ஒருவரின் உதவிக்கேற்பி அதன் பெருமைத்தின் அடிப்பண்டியில் அவர் முள்ளிமாக, காபிராக, ஆணாக, பெண்ணாக, சென்றவள்ளபனாக, காறுபபனாக, பாவியாக, நல்லவங்கள் எவ்வாக வீப்பி இருந்தாலும் அதற்காக பீருபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதுக்க காணலாம். இந்த உதாரணத்தினாற்பஞ்சயில் பார்க்கும் போது எதுவுமே இவ்வாதினுக்கு ஜில்லயில் எம்மை உருவாக்கிய இவைகளை கூறல்ல, மக்களை. நாவரத்தை உண்டாக்கி பல கட்டங்களைக் கடந்து இவை குலைகள், பூர்ணமுடிகளாக மிகுந்தில் ஆடி, மாடு ஓட்டகட் என்பவரின் வயிற்றில் உட்சென்று பிள்ளை பால் தூபிர் பாயிசு என பல கட்டங்களின் பின் உர் ஆணிச் சூள்ளாக தனி ஒரு இந்திரியாகவும், பேசுவனின் சில்லையாகவும் என்று கட்டப்படி ஆண். பெண் உற்சாகி நாயிக் கீழ்வழையில் கருவாக கமர் உயாத்திவ பின் மன்னினாய் மாநாடும் இறைவனின் உதவியை நாம் என்ன சொல்வது! அவனின் இப்பெருபவரத்தை நாம் மறந்துவோ, நன்றி செலுத்தாதிநகப்போ முழுமுன்?

இவ்வாரான பண்டிதவளை வணக்கி வழிபபடுவது கூடமு இவ்வொயா? எமது உண்ணத்து அனைவர்கள், ஒட்ட அட்டங்கள் ஏன் எப்படி ரூசிக்கூட அவன்கு பூரண கட்டங்களிப்படியே நடக்கின்றது இல்லை யானா அவன்கு பார்வையில் கீழ் செய்யுமில்லை அரியாலுக்கு

நன்றியும் முரிமக்கதையும் செய்த வேண்டுமல்லவா? இப்படியோன்ன பண்டியாளங்கு முன் சீராம் தாழுத்தி முக்கு பேற முபஸ் வேண்டுமல்லவா?

உலகே அஹாது அருளால் குறுப்பட்டுள்ளபோது எமது தொழுகை ரூபம் அவசியத்து துதிப்பநு ஏற்படும்படியதல்லவா? ஆகவே இவ்வாறுவை நூல்களிக்கும் கவுரிடப் பதிகமாகவும், சிறப்பாகவும் காணப்படுகின்றதே அவசியனாவு அவர்கள் அவ்வயாற்றவு புகழ்வனதையும், கஜனியம்படுத்துவதையும் கல்லினி, கும்பினி செய்வதையும் காணலாம்.

எம்மைப் போன்ற குறுப்பு சிந்தனவயமும், குறைந்த நூல்முறி கொண்டவர்கள் ஒரு நாள்கள் தூயிவென தொழுவதையும், சாதாரண நூல், சுஜாத் மறியும் சீவு இறை வசனங்களை ஒத்தி பின்னால் செய்யக்கூடிய கொண்டு கிணறு பற்றாக்க கடு செப்பு விட்டதாப் பண்ணிக் கொள்கின்றிருப்பதால் நூல் நிபி (எல்ல) அவர்களோ, அவர்களது அறுவூல் பெத்தினாக்களோ, ஸங்கரிபா போறுமக்களோ, இறைநேர்களோ தாம் செய்யும் வினாக்கத்தை அல்லாது விளி ஓர் அந்நக்கேளும் கடாக நினையபதில்லை. இதனால்தான் தொழுவதை மூலம் இறைவகை நிறைவேல் கொண்டு பாலும் செய்யும் தழுவம், சீரடிக்குள் சுன்னாவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வழியேற்புகின்றது சிருப்பு ஹின்னாம் இப்புலு மாகம் தன் நூலாதோ இமாம் ஜி பர் எநாதிக் அவர்களிடம் தொழுகையில் கடுபடுவதன் மூலம் மக்களின் நூலாந்து தொலைகளை நிறைவேறு முடியாது அவர்களது உடல் நினை கோர்வுகள்து விடுகின்றதோ எனக் கேட்டபோது இல்லாம் பின்வருமாறு வினாயித்தார்கள்.

தோழுகை விதிமாக்கப்பட்டதற்கு பல காணங்களுண்டு மக்கள் (இபாது) எதுவுமின்றி மீட்டிப்பால் தும்பும் (துமிழுக்கத்துத்) மறந்த நிபி (எல்ல) (வந்தார் ஜோன்ஸ் என்னும் அளவுக்கு) அவர்களை மறந்து விடுவார்கள். அல்லது அன்ன

வெறும்பே ஓர் ஏடாக மட்டுமே காணப்படும்.

“தொழுகை இல்லாவிட்டால் முன்விடகள் மான்ஷைய மார்க்கங்களுப் பின்பற்றியவர்கள் போன்றி விடுவார்கள். அவர்கள் நமது சேவத்துவை ஓரமாக வைத்து விட்டு நமது (சொந்தக்) கருத்துக்களை மக்கள் சீது தினித்தார்கள். கருத்துக்களை மக்கள் சூந்தாதபோது அவர்களது இருத்தம் ஒட்டப்பட்டு கொல்ல செய்யப்பட்டதார். இவ்வாறால் அவர்களது செய்யப்படுவனால் செய்யாக்கம் அளவுக்குறிக்கப்பட்டது.

எனவே, தொழுகையை விதியாக்கிய இறைவன் இதன் மூலம் தீடின மூலமுமதை மக்கள் மறக்காதிருக்க வேண்டுமென, நூலுடன் என்னும்.

ஜீந்து தட்டை இறைவனை நூபகித்து அவனின் திறநாயத்தால் அவனை நூலுக்க வேண்டும். தொழுகை மூலம் அவனைத் துகிக்க வேண்டும். இறைவனைப் பற்றி மக்கள் கவனமற்று அவனை மறக்காதிருக்க, தொழுகைப்பட்டதுமாக்கன்னான் இதனால் மக்கள் இறைவனை மறக்காதிருப்பார்கள்.

என இல்லுல்லீ எந்தாயி, எனும் நால் கருகின்றது

மனித சிரிளாங்களை அடையாளப்படுத்தி அதன்யதார்த்தத்தையும், கேவைகளைப் பற்றித்தன் இறைவன் மனித உள்ளம்பிருத் தயாவுகளுக்கும், ஆசாராகங்களுக்கும் அழையப்படி விடாது. இலட்சியக்குடினும், மூழு முயற்சிப்பதும் மனிதன் காழ வேண்டும் என்பதை இறைவெந்தங்களும் இல்லாமல் போதுவனும் மனிதனாக்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறால் விழுப்புகளின் அழப்பனுடில் அறிஞர், அறிவுற்றோர், உயர்ந்தவன், நாழந்தவன், செல்வந்தன், ஏறை,

ஆண்டு, அரசன், ஆக ஆணி பேண் அண்ணவாம் தினமும் ஜூனினள் தொழி வேண்டுமென்பது முக்கிய அம்சமாகும். எப்போதும் படைத்தவலுக்கும், படைப்பிருக்கும் வணக்கங்களிக் கும். வணக்கப்பட வேண்டியவலுக்குமிடையொன் தொடர்பு இருப்பது பொரும் பேறாகும்.

ஜெலேவள தொழுகை விதிகப்பாதிநூபிள் முன்னெய மார்க்கங்கள் போன்று திரிக்கப்பட்டும். நடைமுறை வாழ்விலிருந்து தூய்படுத்தப்பட்டாகவும் தன் மார்க்கங்கள் இல்லாம் போயிருக்கும். 140 ஆண்டுகள் சென்றும் உலகிக் அதிசயிக்கும் வகையில் என்கும் இன்பளத்தின் தூத்பரியங்கள் முன்விம் சமுகத்தின் வாழ்வில் பாரிய ஆத்கம் செலுத்துவன் ஓரக்க காணப்படுவதற்குக் காரணம் இவ்வாரான் கடமைகளைபாகும். அல்லதுவெல்லாம் அவனது தூத்துவம் அவர்கள் விதியாக்கிய விடாங்கண்யம் மறந்து வழுவதைல் வாழ்வு அர்த்தமற்றாகி விடும், இறைநூட்டமற்ற ஏற்கம் அழிவு. அழிச்சாட்டுமத்தின்பால் சென்று வாழுவென ம்பாளைகள் விடும். எனவே, தொழுகை பேச்சு கடனாக்களின் மூலம் அவ்வாரான் இழிவுகள் தடுத்து நிறுத்தப்படுகின்றன. இறைநூட்டம் இவ்வளவிடால் மனிதன் தான் விரும்பிய பாலங்களையும், அநியாயங்களையும் செய்ய முடிபடுவது இவ்வ அவனான் மிகுந் வாழுவதைக் கீட்டுச்செல்லும்.

எனவே: அந்தர்தான், அல்லவின் மற்றும் நூன்வான் களின் கண்ணொட்டத்தில் அறிவு ரதியாகவும் தூப உள்ளத்துடலும், சிரியான சிரித்தன்மையும் தொகை போது தொழுகையில் அவசியம் பிரிவிலிருப்பது இதற்கு மாறாக பாரும் கருத்துச் சொன்னால் உண்வையிலேயே. அருளாகக் கிளட்டத்தை புதுத்துதலை புதுத்துவதற்கும் அவர்கள் கீழ்த்திக்கவோ, தூப உள்ளத்தால் பார்க்கவோ இல்லை என்றே கூறி கேண்டும். மிகுந்களை தமது இவையளில் கட்டுள்ளதை அவனும் நூன்வாப் படைத்தவளின் கட்டுள்ளைப் புதுவர்வா உதாசீனம் கேட்கின்றான்!

- 10 -

வெளாக்க நிதியிலும் ஆண்டிக் குதிப்பிலும் தொழுகையை இரு வகையாக பிரித்து நோக்க முடியும்.

1. வெளாக்க நிதியான நோக்கலை பார்க்கும் போது மனித உடல் நிலைக்கேற்றப் பட்டப்பட்டமைப்போப் பேணி எலுமிழுகள் வைவாழுவன்றோ, அதே போன்று நட்டத்தின் ஒய்ர்வக்கு தூண் கள் எவ்வாறு பிரதானமாகக் கொள்ளப்படுகின்றதோ அவ்வாறே தொழுகையும் காணப்படுகின்றது.
2. ஆண்டிக் குதியில் தொக்கும்போது மனித வாழுக்கும். உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆத்மா (நூபர்) எவ்வாறு முக்கியமிக்கதாக உள்ளதோ அவ்வாறே தொழுகையை மனித ஆண்டிக் கொட்டுவது முக்கியமானதாகும். இதனாலேயே அவனும் நானுவும் முத அல்லவர்கள் முறை அவர்கள் இல்லாமல் முவாழாகின்றன அழிப்படவில். "ஸ்ரீஸ்மானிபதூங் ஹராக்காப், சூயிக்கியதுல பகா," - மனித உடல் உறுவாக்க கட்டுமைப்பையும், ஒத்தார்த்த நிரந்தர நிலைமையும் கொண்டிருக்கின்றது எனக் கருகின்றார்கள்.

உலகிலே அந்தப்படியில் உடற்கட்டுமையும் உநுவாயிப்பில் ஆண்டிக் கட்டுமைப்படலை தொடர்புண்டும் ஆத்மா அவனுவின் கண்பாட்டது இவ்வாறு உருவான உடல் பல கட்டுமைகளை கடந்து பின் அழிந்து விடுதிக்கிறது. ஆண்டிக் குதியாகவோ உலகியல் நினைவினாகக் கடந்து ஆத்மிக உலகுக்குச் செல்கின்றது. மனிதன் நூனு முபூர்த்தாக உயினவையும், முகதினையில் பரிமுறைக்குவதையும் நோக்கிய யெண்டிப்பதே அவன் மாட்டுக்கப்பட்ட நோக்கமாதாக, இந்தோக்கத்தை அவடை உடல்கைப்பையும் அவனும் படைத்தவளின் அவனான் படைத்துறுதிய வழிவகைகளையும், உடல்களையும் மனிதவிடம் முன்வத்துள்ளன் இதன் மூலம் அமர்த்தவே உல்லகக் கான் முடியும்.

- 11 -

இதன்படிப்படையிலேயே அவனாலும் தலை தன் அப்பிரகாரத்துத் தொழுகையைக் கடமைபாக்கி அதன் மூலம் கட்ட உலகைக் கடந்து அஷத்துவ உலகுடை தொடர்பையும், பின்னப்பையும் உருவாக்கிக்கொள்ள வழிவகுத்துள்ளான். குறைத்தது ஜெவைனத் தொழுங்க ரூஸ்ட் பாட்பாட்யாக தன்னவை பயிற்றுவித்து, உள்பக்குஞ்சி பெற்று சாதாரண மக்களால் காணாத விடப்படுவதைத் தான் காலைம் - காங்கும் எதிரூம் பின்பொள்ளின் மக்குத்துவத்தைபோல் காலைம். நீலவையை மனிதனால் அல்லது முடியும் இவ்வாறால் கடந்தில்,

தொழுகை முடிவினின் விண்ணத்தை பாத்திரை.

தொழுகை சன்மார்க்கத்தீவி தூண்.

தொழுகை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால் ஏந்த அமலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாலு? (ஹந்தை)

என்ற அடிப்படைகளை ஆரிப்பினிகள், நூல்வாசி கள் வையாபட்டுத்துறைன்று.

- 2 -

இன்பத்தரும் தொழுகை

இறைவதை நன்கு விளங்கிய நேசர்கள் “தொழுகை கண்ணிரசி”. “தொழுகை கைக்கு ரிக்பி பிரியமானது” “தொழுகையை நீரம் அழுதமாக உணர்தின்றோம்” என்றெல்லாம் வர்ணிக்கின்றார் இதனால்.

“நாஹா, தீ கஷ்டம்பூஷதற்காக குருதுணை உடந்து நாய் இருக்கி வைக்கவில்லை” (20:01)

என இறைமகா கூரியாவி இறைதாதீ (எல்) அவர்கள் தமது காற்பாதங்கள் விழ்கும் வரை நன்ட நீரம் தொழுகையில் ஏடுபடுவார்கள்.

அமீந்ஸ் முடிவின் ஹஸ்ரத் அலீ அவர்கள் புதித ரம்பான் இருக்கவிறும். ஏனைய சுந்தரப்பங்களிலும் அபிரம் ரக்தத்துகள் தொழுவார்கள்.

இவர் பகல் எவ்வ பாராது ஓளங்குத் தொழுகை அவர்கள் அதிகமாக இறைவணக்கத்தில் ஈடுபடுவார்கள்.

இமாய ஹுவாசன் முஹர்ம் தூதுரா நன்பகல் வேலையில் புத்தும் அதன் உச்சக்டப்பாக ஜீவமரணப் போராட்ட நிலையில் இந்தப்போது கூட ஜூமாத்துநாக தொழுகை நடத்தி “கன்னு போராட்டம் தொழுகையை நினைநாட்டுவேதற்கேயாகும்” எனப் பண்ணாட்டுமான தொழுகைக்கு முக்கியத்துவமளித்தன் ஜார்கள்.

உலகப்பற்றும், மனை ஆஸையும் நிலைத் தமிழ்களாவிப் பாம் எம்மைப் பற்றி உணவோ இறைவனைப் பற்றி நன்று அறியவோ இவை இதனால்தான் சில ரசங்களுக்கு தொழுது. குலுகின் சில வசனங்களை ஒத்திப்பட்டு ஓரிரு தெலவகளைப் பிராந்தித்து விட்டு இறைவனுக்குரிய கடனங்களைப் பிராந்தித்து விட்டு இறைவனுக்குரிய கடனங்களைப் பிராந்தித்து விட்டு என்கிட்டும் அடிக்கிட்டிரோம். சர்ஜு நாம் என்கிட்டு பற்றியும், எமது பண்டிப் பற்றியும் துப்பித்து கவனிக்கால் இருப் பகல் என்ப மாராது எஞ்சியிருக்கும் ஆயுள் முழுவதையும் கூறுதலே கழிந்காலும் அது அல்லவின் அநாங்கு ஈடாக முடியாது.

இறைவனுக்கு மிக நெருங்கியவர்கள் இவருத்தாது (ஏன்) அவர்கள். பரிசுத்தவானகளான இறைவீசுநர்கள் மிக உயிரவான நிலையில் இறைவனை வாணங்கி வழிபாட்டு விட்டு “எப்பால் உண்ணென்றும்பொலி வழிபாட்டு முடியாது” என்ப பணியிட்டு பேசுவதைப் பார்க்கின்றோம். ஆனால் நானியோ எமது வணக்கத்தின் ஆரம்பம் முதல் இறைவனை இப்பிளில் வள்ளுவான் என்னும் யாய வனவின் சிக்குவன்டு ஒருவனு வலுவுங்கிட்டு எவ்வளவுவோ பேசுவின்றோம்.

“தாவதுடைய சந்ததிகளே! (நீங்கள் நாக்கு) நன்றி செலுத் தாவத்தாகக் கெயறப்படுக்கூட மேலும் என்னுடைய ஆடியார களில் நன்றி செலுத்துவோர் (வெது) சொறுப்பேயாகும்” (34:13)

எனவே வணக்கிக் கணக்கிட முடியாத இறை ஆந்தாக்கி மாக்களுக்காக அவைன் வணங்கி வழிபாட்டு அவற்றுக்கு மதிப் பணித்து நன்றி செலுத்துவதே மொழுத்தமானதாகும். ஆனால் பெரும்பாலும் மாக்களினால் உலக இன் பாதுகாளில் கூடிக்காமலினாலும். இறைவனைப் பற்றிய தெளிவின்கீழ் மின்னும் இறைவனை மறந்து நன்றி மூலத்தாலு வழங்கின்றோர்.

இந்வாரான் காட்டு உண்ணையில் பொருத்தமற்றாகும்.

ஏதென்னில் உலகைப் பண்டத்ததன் நோக்கம் அதில் பணிதன் மானிபுடன் வாழ வேண்டும் என்பதாகும். இவ்வாய்வு வாழுக்குரிய அன்னத்தையும் மனிதனுக்காக சீவன்முடிபு அகலாலும் பண்டத்துக்கான் முதலில் மணத்துவதையும் பற்றிய தெளிவு தேவை அதன் பின்னால் அவைன் வணங்கி வழிபாடு வேண்டும். இவ்வாய் மாண்புதல் மானிதன் காழ மூற்படுப்போது பணத்துவனின் புண்புகளை அணும உறவுடைய வழிகொலப் படுகின்றது. இதில் ஏன் வொந்த மனிதனும் தனது நல்குமைக்கேடுபட உலக ஆசாபாசக்களை போற்படுத்தி. நிரந்தரமானதும் இயற்கை விதிகளைக் கெந்தத்துவரான சுக்கியாடு தங்க தோட்டிலுட வலுவாக்கிக் கொண்டு முடியும். நன்று எண்ணக்கள். உலக ஆஸ்தக்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுமையில் இவ்வாயுவு சந்தர்ப்பத்தை வகையுறு விடுவிட்டு அவ்வாரான் உயர்வை அடைய முடியாது.

தொழுகையின் நோக்கம்

சிந்தனை ஒருமைப்பாடு

தொழுகையை அதன் அக்க கணவேஷ்டத்துடன் பார்க்கும் போது அதன் ஒருங்கு, தொழுகைக்கு முன்பான ஏற்பாடு, அதன் வாஜீபான, சின்தனைகள் என்பது, தொழுகையின் பின்னரான செயல்கள் இன்னையிற்க இவற்றைப்போல் எது சிந்தனையை வெளிப்படுத்த வேண்டும் நூற்றுக்கும் அதிகமான இடங்களில் அல்லது வூதும் அல்லதும் தொழுகையைப் பற்றி விவரிக்கின்றன.

01. தொழுகை பற்றி சொல் வாட்டுக்களில் விநிட்டியுபதன் நோக்கம்.
02. நோழுகைபற்றி உறுதிப்பாடான படி ஓத்துக்களின் கேள்விகள்.
03. தொழுகையில் போதிருந்தான ஆஸ்தி, மேலைச் சீதிபான நெய்கள்.
04. நோழுகையினால் தனிநய, சமூகத்தினிலக் குறிப்புக் கைக்கங்கள்.
05. தொழுகையை விடுவதனால் ஏற்படும் இயுப்புகள்.

இவை அன்றையும் இவ்வளம்பற்றி இவற்றை ஒருமைப்பாட்டாலோ வெடிப்புத்தி திருக்கின்றது

தொழுகையில் ஆஸ்தி முதல் கட்டசி வரை இவ்வழாவ ஒருமைப்பாட்டை விட்டும் தீசை மாறிவிடப்படல் தொழுகையில் கவனமாயிருந்ததான் இலதாஞ்சான வெளிப்பாடு எடுத்து, இவற்றிடம் உயர் அந்தஸ்தையும் அவைய முடியும். தொழுகை மூலம் இவ்வாறான ஆஸ்திக் உறுதிப்பாட்டை அடிப்படையாக நூத்து அவனத்து முற்சியையும் வெடிப்பதான் மீறுகொண்டு தொழுகையானினும் தினசதிநிறுப்பின் முயற்சி செய்கின்றான்.

“அவர்கள் அன்றையைப் பிசுமாக நூன் வழி செடுத்து விடுவேன்” என்ற குறினான். அவர்களில் (உண்ணால்) தேர்தீட்டிக்கப்பட்ட டன் (அருள் பெற்ற நால்) அடியார கண்டத் தவிர”, (15:39.40)

ஆகவே ராந்துவாறுவி (கூல்) மற்றும் இவற்றினாகன் தவிர சாதாரண மக்களுள் வழிகெடுப்பதிலும் திலை விடுப்புவதிலும் ஏராவு செஷப்த்தான் வெறுவி கண்பான். அதாவது செஷப்த்தானின் செஷப்பதகள் ஒருவர்கு இறை விளவாசத்தின் அடிப்படையிலேடுப் பயிற்சும். சமன் தக்கு, பற்றிய தவ்வை என்பதை வரிப்பும் விரயமும், விளக்கத்திற்கும் பிக்கதாக ஏளினாலோ அவர்கள் பால் வெடிப்பதானின் செல்லாக்கு பல்வீணப்பகுதி காணப்படும். இதனாலேயே இவை தேர்கள் தொழுகைக்கான அழறுப்போளி கேட்டதும் உள்ளியக் குக்கை மாற்றுக்கையும், உள்ளடக்கத்தையும் கொண்டிருப்பார்கள். அமர்வித்தித்தை நினைவேற்றும் நேரமும் நேரமியாக நியாஸ் ஆலயமிலுடைய தொடர்பை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பமும் வந்துள்ளது. இதனால் இவ்வாறான மாற்றினதைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

தொழுகை பற்றிய கேள்வியே முதலில் கேட்கப்படும். அது அங்கீரிக்கப்பட்டால் அன்றத்தும் அங்கீரிக்கப்படும்.

அது நிராகரிக்கப்பட்டால் ஏனையவையும் நிராகரிக்கப்படும்.

(புதூரி, முஸ்லிம்)

போன்ற பொதுள்ளகளின் தாத்பரியம் மற்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால்தான் நாட்சீப்பல்களும் தொழுகை, ஊடாக்கலை விண்ணிவருகின்றன. எனவே ஏன் எதற்காக என எண்ணாலும் இக்கடமையை செல்விழாய்த்தேன். வழியூடின் என கூவையை நிறைவேற்ற வேண்டும். இல்லையறை, இல்லைத்தாது. இல்லை நூக்களின் கட்டமைகளிலிருப்பது

01. தொழுகை உடலின் உயிரி போன்றதாகும். உயிர்க்கு உடலுக்கு எவ்வளி யதியும் நீட்டையாலும்
02. தொழுகை கட்டுத்தின் முக்கிய நாலை போன்றதாகும்.
03. தொழுகை கண்ணாடி போன்றதாகும். ஏனைய நாட்சீப்பல்கள் அதில் தொழுப்பு ஆலைது வெளிப்படும் விஷயங்கள். போன்றவைகளும்

எவ்வதும் தொழுகையை எந்தினவையிலும் (மரங்கள், பைத்தியம் தவிர) நிறைவேற்ற வேண்டும். வேறு சில நாட்சீப்பல்கள் நிபந்தனைகள் காணப்பட்டால் நிறைவேற்ற வேண்டும் இல்லாவிட்டால் (ஊஜ, எக்காது) அனாகடமையங்கள் இதனாலேயில் இறைவன் தொழுகையை உயிராக, கட்டுத் தாண்டாக, இணைப்பாக, ஏதாதுவும் போகாக, கட்டுத் தாண்டாக, முந்திய விடுயாக விடுப்பாக்கியிருக்கான்.

மேலும் விடிவாகப் பார்க்கும்போது உவகிலுள்ளதை டட்டி, உயிர் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளன. உடலுக்கு விடுதியும், வளர்ச்சி, இயக்கநிலை, நகர்வு என்பனவற்றை வழங்கி முன்னரை வழிக்கும்படி உயிராகும். உயிர் இல்லாவிட்டபலி உடல் முதிர்க்கியா, எனர்க்கியா அனைய முழுயாது.

ஏதாதுவு பெயற்பாட்டின் மூலம் ஆத்மாவின் தூயமாக வையும். பூரணத்துவத் தன்மையையும் இவ்வாண்டி விடும்புக்கின்றும், இவ்வாறு உள்ளம் தாப்பமும் பெறும்போது உடலும் அதனைடு இல்லாந்து தலை கடமையைச் செய்கின்றாலும் இவ்வாறால் நீண்டமில்லை நூய டர்ஸாபூரி, உடலும் ஆதமாந்து ரதியிலான தொழுகையை நிறைவேற்றும்போது ஏனைய நாட்சீப்பல்களும் அதனைத் தொடர்ந்து வழிபாட்டு வடியத்தை மேற்கொள்கின்றன. இவ்வாறால் தொழுகை இவற்றைப் போகு ஏனைய கெயல்களுக்கு அவ்வழாய்விடம் அங்காரிக்கப்படுகின்றன.

தோழுகை விகாரசிப்பின் வின்ணாலைப் பயணம்
(முஸ்லிம்)

இன்றதாகத் (ஸல) அவர்களால் அதன்வாக்கினை நூய ஆழுமிக் கிந்திக்கும்போது மினால் பயணம் என்பது தொவாவதாரத்தின்க் கடந்து உயிரி மற்பது என்பதுவே மாராக ஆழுமிக் கிந்தியான வின்ணாலைப் பயணமாகும். ஆபத்து அல்லவிட்டு சொக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகும்.

இவ்வாறான ஆழுமிக் கிந்தியான பயணத்தை ஓர் வின்ணாலத்தின் விழாவிக்கு, ஒப்பிட்டு அங்கையும் முஹல்லின் சீராலக் கிஸ்வரூ தோக்குத்தெருக்கள்.

1. வியாணம் புவியின் காரண எவ்வளவு அழுத்தத்தின்றுதான் அபிப்பாறு அது பறக்க அழுமிக்கின்றது. இதே பேர்வேறு வணக்க எழிப்பாகும்படி உள்ளத்தையும், நான்ஸும் அழுத்தி உயர்ப் பறக்க அழுமிக்கின்றன.
2. விழாத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது எவ்வளி ஆபத்துமின்றி அதனை நூயிப்பிரகக்கி செய்வதாகும். இவ்வாலே பெருமை, கர்வாந்தர் நிறைவேல் வணக்கத்தைத் தியநின்கர நீண்டவேற்றி முடிக்க வேண்டும்.

3. வியாஸம் கல்பிபற்றி நானிபாருளால் இயங்குகின்றது தொழுகையாளியும் கனப்பற்றி இக்ஞாச்சன் இயங்க வேண்டும்.
 4. வியாஸி எவ்வித உடல் உள்ளதியான ஜோப்புமிற்று அழிரக்கியாக இந்பது போன்ற தொழுகையாளியும் இன்றுசென்றதுத்திலி கூடிய உள்ளத்துடன் (கல்புள் சலிம்) பிரச்சனாயாக யேண்டும்.
- “பரிசுத்தமான இதயத்துடன் அவ்வாறுவிடப் பார வந்தரோ அவர்தானி.” (26:89)
5. வியாஸத்திருகு இநு இருக்கின்றுவது ஒரு இருக்கைபினால் அது பிரபுபதினில்ல இவ்வாறு பொதுவாக புதூருகையை நிலவன்பட்டுங்கள் என்காதி கொடுத்து வாஞ்சகள் (ஸூக்தவள்ள, சங்கஞானால்) என இல்லாததில் குமிக்கப்படுவானு.
 6. வியாஸம் பூர்க்குமுன் நிலத்தின் சுற்று குழபி பின்டீப் பேரிலிருந்து பூர்க்கின்றது. இவ்வாறு தொழுகைக்கு முன் வரு, அதால் இகாட்சி போன்ற பிரமாஜுக்கு முக்குள்ளன ஆயத்த நிலையாகும்.
 7. வேகமாப்ப பூர்க்கும் வியாஸம் அதில் ஏற்படுத் திரியதோ தவறு. பிழையினால் அவ்வாறு அது சீமீ விற்குத் தொழுகையாம். இவ்வாறு தொழுகையின் இந்தியிவாதிக் குருக்களுத்து, பெருமையினால் வினாக்கரி பிபணம் படிமறைப் போய்விடலாம்.
 8. வியாஸய தமக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டகளாயும் கியாளத்தை ஒட்ட யேண்டும் இதில் ஒரு சியிடம் முறைப்புக்காலோ, பிற்படுத்தவே முடியாது. இவ்வாறு தொழுகையாளியும் தமக்கிடப்பட விதிக்குக்கேற்பவை நிலைவிலை வேண்டும்.
 9. வியாஸி கட்டப்போட்டு நிலையத்தோடு சரிவதேச, அனைவரும் தெரிந்த உரை பாலையட்டினையே நெரடப் பொர்வின்றார். இவ்வாறு தொழுகையாளியும் அறுவிசில் மாத்திரமே தமது தோரணப் பற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.
 10. வியாஸம் பறப்பதற்கு முன் காலத்தை, நிலச போன்ற விடயங்களை வியாஸி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு தொழுகையாளி தொழுகை பற்றிய சட்ட விதிகள், அறிவு பொறுப்பளிநுத்த தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவை பெறுமதியறதாக விடும்.
 11. வியாஸி தமது வியாஸத்தை எவ்வளவு உயர்மாக செலுத்துவின்றாரோ அவ்வாறு உயர் உயர் அலுவல் பொறுத்துக்கு உட்கூப் பூமி சிறிதாகக் கொண்டு செல்லும். இவ்வாறே தொழுகையாளியிடம் இறை சிந்தனை பேசுவாங்க அவ்வாறு அல்லது அவை தீர்த்தும் பெறுமதியற்றாகவே காணப்படும்.
 12. வியாஸம் பெரிதாகவும் அதற்கேற்ற பயணிகள் அதாக்காகவும் நாணப்பட்டால் அங்கு ஓட்ட வகைவகைநும் குறைவாகக் காணப்படும். இது போன்ற வகைக் குழிப்புகளிலை (ஐங்குத் தொழுகை, மலை) மக்கள் அதுக் கொடுக்கையாகக் காணப்பட்டால் அது காலை மாலைகளுடையும், நிறைவால அங்க்காந்துவதும் பெறும்.
 13. அவசர நிலையின்பொது உதவ வியாஸிக்குப் பக்கத்தில் உதவியாளர் இதுப்பது போன்று தொழுகையின் முன்விளக்கில் விட்டும் கொடுத்துக்கள் சமுக்கைப்பெற விரிந்தது. ஜமா-அத் செப்பவியுக்கு சங்கடம் ஏதும் நிகழ்ந்தால் மற்றுவர் அதனை ஏடுக்கப்படு முன்கொண்டு வெல்ல வேண்டும்.

14. வியானத்தில் பயணிப்பவர்கள் பொதுவாக நமது உற்புரி, உறவிஸர், தொழில், தொடரபுகளைத் துண்டித்து வாழ்வதற்கு போன்று அத்தீக் பயணத்தினாலா பக்காகலும் வெளக்கை விஷயங்களை விட்டும் தூர்யாகி விடுவார்கள்

எனவே, தொழுவக பஜெப்பிளாங்களை விட்டும் பண்டதலைவில் பக்கம் கவனத்தை விசைத்துவதாகும். ஆபிஸ்களான இறைபக்கர்கள் விண்ணகப் பயணியாக எள்ளான் ஆசாயத்தில் யாக்கும் பாரவார்கள். வியானங்களை விடவும் உயிரிப் பிண்ணகப் பயணம் செப்பார்கள். என்முகாவு உளக் இங்ப, தூங்பங்கள், ஆசாயாசங்கள், பரிசுக்களை விட்டும் விளக்கொள்ள முடியுமின் அவவளவு உயர்வான நிலைப்பினங் என்யால் அடைய முடியும்.

- 4 -

அல்லாவுவுக்கு எமது தொழுகை தேவையா?

தேவை எனும் வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? யாருக்கு தேவை உண்டு? நூற்றுள்ள ஒருவந்தகு அக்குறைப்பு நிறைவு செய்யவேண்டுமென்று எண்வே. இன்று பண்டுகளில் ஒன்றான ஆய்வுல் மிகவும் (காத்ரி) என்பதன் விளக்கம் என்னவென்றால் கதவுள் அளவு நாட்களிற்கிணாலோ அது உடல் உண்டாக்கிறும் இதற்காக எழுது தேவையோ, உதவியோ அவனுக்குத் தேவையீல்லை உடல்வூன்ன் அனைத்து மல் வகுக்கானும், மல் வருக்கானும் அவனு ஆகிக்காத்துடுப்புவைபோல் இப்பாடியாட கூவிக் கொலவதோ. குறைவோ அரிய அல்லாவுவுக்கு தேவை (பக்ர) என்பதே சிலுட்பாகு. அவன் பரிசுணத்துவ மிக்கவே ஆய்வுலோ, வல்லளவுயிக்க இறைவந்துக்கு எந்த சார்க்கை எழிபாடுகள் தேவையாயின் என்றால் வழிடப்படும் தனக்குப்படியே அவனுக்குக் கிடையாது. அவனும் (ஏஞ்சுதூரிஸ்ராவர்) என்ன மன்றத்தினைப்படி போன்ற பலவேண்டியங்களுக்காக. தேவையைப்படிய வணக்கே இருப்பான் ஆகவே பிரபந்தத்தின் அளவுக்குவதுமிருந்து வணக்கையோல், ஏவ்வித தேவையுமிருந்துவிட்டு நாம் வணக்குதின்டிராம். அவனுபோல் தொழுகள்தோம்.

அல்துரையுள், அல்லுத்தன், அஹ்லும், கைத்துக்கிளி பிரார்த்தனைகள். முனைஜுந்துகளிலிருந்து நாம் விளங்குவது வளவுவொறும் பயணப்புகள், முயத்துவுணர்வு தேவையாகும்.

- 23 -

தொடர்பு கொண்டு பிபலதாந்து வழக்கப்படிமந்தும் வையாலே தொழுகையாகும் ஆற்றல் சிற்றித்தால், எனவித பெறுவதியுமிரு மண்ணால் பஸ்கீகப்பட்ட மாறிதல் பலத்துவதோடு தொடர்பு கொண்டு முனைகளுக்கு இரகசிய உறையாகவும் கொண்டு என்பது அன்ன அடிமர்களுக்கு வழங்கிய மாப்புநம் போதும் என்ற விடும் பலனாகும் எனவித தேவையுற்று. கூல வல்லமைபும் கொண்ட வனா ஏ அவ் வரவும், ஒத்த நேரவையிக்கவற் கணாந் தண்ணோடு முனைகள் கேப்ப அகறப்படுவது மனித குளத்துக்கு வழக்கப்பட்ட மாப்புநம் அடுப்பாகும்.

எனவே, எவர்கள் தமிழை விதியாக்கப்பட்டதற்கு விருப்பத்தோடு, சிறந்த முறையின் அந்த விதிமுறைகளை நன்ற பேணி நிறுப்புவிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் கூடிக எனவ கண்ணியும், மாண்புரிக்கவருக்களாகக் காணப்படுவார்கள். இவ் வாரே இன்றைக்கொண்ட பொடுபோன்றாகவும், ஆற்வாழு நினையிலும் நினைவிருப்புள்ளுருத்துளை அவர்கள் அவ்வாரே இழிவும் தொழுவிக்கவர்களாகக் காணப்படுவார்கள்.

இவற்கு கணக்கள் பிரி அந்வை பொருப்புத்தாது அல்லக்குமித்து வாழுவது பொது அறியாகும். வேலைடு போக்கிற தொழுகையை விடுவது தீர்க்கப்படுகிற என்பது பல்வாக்கு. முள்ளிடம் அல்லாதவர்களும் முள்ளிடம்களுக்குமிடை யோாக வேறுபட்டு தொழுக்காகும். காப்பு தொழுதின்கை, முள்ளிடமாக இருக்கும் குஞ்சும் தொழுநெங்கை என்றும் இருவருக்கும் கவுச வித்திபாகம்?

மனிதனின் அடிப்படை அமைப் பலவகு ஆத்ய (குறுப்) ஆத்ய இவ்வாதமாவில்லை. இன்றுவென்ன அறிந்து அந்த இலைவனுடன் ஒரு விளாடி கூட தொடர்புத் துவக்கியது என்று பிரகாரப்படுகிற போன்றும், விண்ணகரி, மண்ணகம், தடவி, கலை, இருளி, கேள்விக்கம், போன்று, சொற்று, இடம், தீவிரம், அனாதி, யோறி, அச்சுக், ஜோப், ஆராக்கப்பம் ஆகிய

யூணம், அபுத்தியம் தவிர எல்லா இனிலைகளிலும் பருவநடந்த என்றாக்கும் தொழுகையை விட இன்னொம் அனுயாதிக்கவில்லை.

- ஆசோக்கிய நிலையில் ரூப்., சுஜாத்கஞ்சன் பூரணமாக தோழுகையை நிறுப்புவேற்ற வேண்டும்.
- நிறப்பற்ற சக்தியற்றிருப்பின் திருந்தலாறு நிலையேற்ற வேண்டும்.
- இருப்பற்ற சக்தியற்றிருப்பின் நின்டு நிரிந்து படுத்தவாறு நிறுப்புவேற்ற வேண்டும்.
- அதுவை முறையாகிடால் கைக்க முடம் நிறுப்புவேற்ற வேண்டும்.
- தூப் தடை தூப் உட்முடு நிறுப்புவேற்ற வேண்டும்.
- ஒடிச் சுட்ட எஃப்பெய்ர்சிஸ் தூப்புயைப் பேணி முடியாத நிரப்புத்தமான நினையில்லாமல் (இ-ப் கைதியால் நிலை) தொழுகையை நிறுப்புவேற்றத் தவறாக்கடாது.

தொழுகையும், வெடியத்தானிய சிந்தனையும்

தொழுங்கையில் எவ்வளவுதான் பக்தியும், அனைத்தியும் பேணி இறைத்தியானத்தை மீறியிருக்கவூன் முந்புமிக்கோதும் இடைக் கூறுப்பை சிறைப்பத்தானிய சிந்தனை ஏற்படவே செய்கின்றது.

1. தோலைந்த யோருள் கூடப்பு வருகின்றது;
2. கொடுக்கல் வாங்கல், வாங்கிக் கவுக்கு, இன்று போ வேவிடிய காசிசாலை, வரவு செல்ல என பல விடப்பக்கள் நூபகத்திற்கு வருகின்றது.
3. கய்சியில், சேலாலத்தளத்தில், அப்பாந்தியில், சுந்தகையில் என அவர் இவர் பேசிய ஏற்கு ஓரள யல விடயங்கள் மத்து வரயில் தோக்கி அவற்றை ஆழுமான அமுக்குப்புத்தும் நிலை கோங்ரி பின்னாக்கால், ஆஹா தொழுங்கையில் அல்லவா? என ஏங்கிடுகின்றோம்.
4. அவுமசில், அஞ்சலகத்தில், இராஜாவத்தின் அவைத்து தீவில், கொந்தராத்து வனரப்படி என்றிருக்கலாம் வைக்கன் பூட்டப்படுகின்றன.
5. தோட்டாலும், இவைநஷ்டம். தொழில்துணர் என யல விடயங்கள் தொழுங்கையில் ஆராய்யுகின்றன.
6. விடு, அத்தோடு தொடர்புடைய இனப் புனராந்தர், வாழுவு

பற்றி எல்லாம் தொழுங்கையில் தங்கப்படுகின்றது

7. பயணம், உலவாசம், பிதிக், யாத்திரை; பூறுவியல்லாப் பொதுமக்கியில், கவுனம் செலுத்துகின்றோம்.
8. விடும், சூரியலை, பீளாலை வனரப்பு, மன்னன் மக்கள். தீங்க என பல விடயங்களில் தொழுங்கையை முறைத்து கூட்டு நிறுகின்றோம்.

இப்படியின் விடபாங்கள் பலவருடைய பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து, பொசித்து முடிந்தே அன்றையும் அன்றையும் வருவதைவாலோ' என என்னாழும் கோட்டு தொழுங்கையை முறைத்து விடுவின்றது.

எானாலும் இவ்வாறான தொழுங்கையிலிருந்து உள்ள மட பாதுகாப்புத் தேட்டுகின்றோம்.

இக்காரணம் தொழுங்கையில் பதார்த்தத்தை ஸீ, நியாயமான கண்ணெடுத்தில் பார்க்கும் போது, உண்மையின் இதுதான் பற்றிய நடவடிக்கைகள் சுற்றி கிடையும் என வரத்தீவில் குறிப்பிடப்படும் தொழுங்கை என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

"வானவர் ஒந்து அவரது பணி மன்றாளின் தொழுங்கையை வினானகத்திற்கு எடுத்துச் செலுவதுத் தலிய பீஸ்வின்னை"

எனும் வழத்தின் தொடரிலே தொழுங்க முறையாக நிறைவேற்றப்படும்போது ஆன ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகவும், அவ்வாறு முழுமூலம் நிறைவேற்றப்படாத போது அந்த அமருக்கு "இதுனை அமுயரிய கொல்லி சீல்" என்று கறப்படும் என்கிற அந்த அமர் அந்தன் மக்களுக்கத்திற்கு கொண்டு வந்து அனாது முகத்தில் வீசி "உயகு இந்து உண்டாத்தும் உமது செயல் என்னாக காஷ்டப்படுத்தி விடது" எனக் கூறுகிறார்

ஸஹத்தும் ஸீரத்தும் சீராக வேண்டும்

எமது அகமி, பழகி இந் தோற்றுங்களும் சீராக அவையைப்பெற வேண்டும். ஓராண்டில் இதுவரை எந்த நால்லும் நடந்திருக்கின்ற ஏனையைப்பெற வேண்டும் என்ற பயங்கரம் மதியைப்பாது பரிசுத்தவாள்களின் வணக்க வழியாகுகிறத்தும். சாதாரண அளிக்கானக்கூடிய எந்த இராத்தக்காரங்களுமின்னுடே முடிக்கும் வானத்திற்குபில்லையோதன வேறுபாட்டிடத் தான்தின்தோடு.

பெரியர் மூளை அல்காரியர் அவர்கள், அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு சிகிரிச்சாலையில் வாழவான் அவ்வாறுவை நூல் செய்து கொண்டிரும் வனங்கிக் கொண்டுமிருப்பார்கள். சுவாராக நீநாமுளகபிள்ளை பின் நீண்ட காலத்தில் வாழ்த்து சிலவேளை கூறுவது முதல் நூலை வானர நூலாக செய்வால்ல இதனால் சிலவேளை கொண்டு விலங்கித்து வரிசீலு சிப்பது போன்று கீர் பிடிச்சுக் கும்பம் போர்த்தி பட்ட நிலையில் காணப்படுவார்கள்.

அம்நீல் முடிவின் ஹஸரத் அர் அவர்கள் நான் ஜாரா காத்திராங்களை நாட்டியவளார்கள். ஹஸ்வார சரத்திதுயர் நட்டுவிடு அதனால்ல இரண்டு காக்காது கொள்ளவார்கள்.

இவ்வாறு இமாம் அன்றாண்தோக அவர்கள் இருஷ பகங்க ஆயிரம் ரக்கத்துக்கள் கொழுவார்கள்.

ராபக்குநீல் அருணம் மகள் அந்தன பாந்தியா (காலா) அவர்களைப் பற்றி அவர்களது புதல்லீர் இமாம் வூரியன் அன்முதிதபா அவர்கள். "பாந்தியா நாயகி அவர்களை விட-

உலகில் வணக்கவாளியைக் காணமுடியாது. தமது இரு பாதுகங்களும் வீரங்கும் வரை நின்று வணங்குவார்கள்" எனக் கூறுகின்றார்கள். இவை அவைத்திற்கும் மேலாக

"தாஹா நீர் சங்கப்படிவதற்காக குருதுவை உய்வீது நாம் இறக்கி வைக்கவின்டல்" (20:1.2)

என் மது மூலம் அறிவிக்கும் அவை இறைத்துதற் (எல்) அவர்கள் தமிழம் இறைவழிபாட்டில் அதிகமத்திரமாக சடபடுத்திக் கொள்ளார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவாள்கள் இஞ்சாவு இறைவானங் வையாகி வழிபடுவிட்டு இல்லாவு "உண்ணெ வணங்கவிவசையு வாறு எம்யான் வணக்க முடியவின்டலை" (மாஜிப்ராக வூக்க போதுகிக்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

வணக்க வழிபடுகளில் போது முக்கீதுதி தந்தபெறுமை, பாவம் போன்ற விடயங்களில் பிக்கும் கவனங்க இஞ்சுக் கேள்வும். கண்முப்பாக புதைத்தல் தண்ட. ஒரு விவசாயி மலை, வெப்பி, இரவு, பகல் என்ப பாராது கவனமாகச் செய்து வந்த விவசாயம் அதன் அறிவுடையின் போது புதைப்பதாகக் கொழுத்தப்பட்ட சிரியதேயர் தீக்குச்சிபிவால் வரிந்து யான்தி சாம்பலாகி விடும் நிலையும் தோன்றி விடுகின்றது. எனவே எந்த சீரு கவனமினால் பாரிய நூக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

"ஏந்துபெற விருங்கத் தினியது மோன்று பியாஹா நாற்செயல்களைத் தின்றுவிடுகின்றது." (இப்பு வழூர்)

வணக்கவாளி தால் ஒரு ஆபித் எணும் மயனாறினை வட்டாரம், நீப்புல் தான் ஒரு கேட்டவன் எணும் கவலையுடனுடையிருக்கும் கால்நீத்துக்கள் ரூபாஜின்றான்: செட்டவன் கல்லை யட்டன் பாலமான்னிப்பார் செப்பு ஆபிதாகவும், வணக்கவாளி ஏயாற்றுத்துடன் சென்றதால் ஆபித் பாஸிக்காகவும் மாறினா. உருவ்.

எனும் வருதீவில் விளக்கக்கூடத் தாம் கற்று அனுமியார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வினாக்கள் தொழுதை

பேர்களிய தொழுகை வெளிந்த தோற்றுத்தில் தொழுகையாக கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அதனை ஆயுரை அவதானிக்கும் போது உண்மையின் படித்தலைக்கும் பண்டபுக்கும் (காலிக் - கல்கி), வணங்குபவல்லுக்கும் வணங்கப்படுபவல்லுக்கும் (ஆபித் - குழுகு), காதலிக்கப்படுபவல்லுக்கும் (ஆவடிக் - ம. கூகு) இன்டோயான ஆத்மார்த்த ரத்யான நேராத் தொடர்பினை பற்றுவதைக் காணலாம்.

இடம் நீட்டி சென்னாயும், ஒருங்கலைப்பையும் விருத்த வல்லவன் அல்லாஹ் தொழுகையின் ருக்க.. கஜாத், கியாம், குசக்கி என வாடுவையாத்துத் தந்திரளான். அவை அதனதன் ஒழுகையைப்பில் பேணப்படுகிப்போது திச்சுமி டடக்குவ நியதிகளுக்கப்பால் வினாக்கள்தை ஸ்ரோக்கிய அமர்த்துவ முயன்யாகிவிடும். மாநாக ஒழுங்கின்றி முன்றுயாகத் தொழுபவர்கள் இத்தன்மையை அடைய முழுயாது அடிப்படையின்.

1. குணப்படுத்த முடியாத நிலைபில் படுக்கையில் கி.க்கும் தொயாளிகள்.
2. கஜாதோ, குசக்கோ செய்ய முடியாது நீல் தத்தனிப்பைய்
3. கஜாதோ, குசக்கோ செய்ய முடியாது வெந்க்கைள் சிவநூலில் ஓட்டுப்பார்த்தன்.

4. நெருக்கடியான குழலில் ஜில்லாமியா தொராட்டத்தில் கடுப்படிநூல்போன்

5. ஆகாயத்தில் பருத் குலம் பறந்துகொண்டிருப்பினா

இவ்வாறுயினவர்கள் கூட தொழுகை விடயத்தில் தமது கடனைபிலிருந்து விடுபட்டுள்ளதைக் கூடாது. என்கு எந்த நிலையில் ஏந்து சுந்தர் ப்பத்தில் இருந்ததற்கும் உள்ள எத்தையும், என்னத்தையும் அறிந்த அல்லாதுவட்டன் ஆத்மார்த்த ரீதியினால் வழகில் தொழுகையைப் பறந்துள்ள தமது பிள்ளைப்பை, புதுட்டபானை நினைநூட்ட வேண்டும் பேசே குறிப்பிடப்பட்டுவர்களுக்குக் கூட தொழுகை விதியாகவே உள்ளது.

தொழுகையின் நடைமுறையும் அதன் அமைப்பும்

வரு. அதன் இகாமத், தொழுகை போன்ற அனைத்து வியாசங்களும் அல்லாலும்வாஸ் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுவரும் இப்புறி இறையனா அள்ளுக்கூடும்.

“விகாசங் கொண்டோடோ! நீங்கள் (குனிறது) குகூடுகையினால் இன்னும் (சிரமப்பினிது) சம்பந்தம் செய்யுங்கள். இன்னும் உடங்கள் இரட்சக்களை வணங்குங்கள். மேலும் நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக நன்மையைச் செய்யுங்கள்.” (22:77)

ஏனால் கூறுகின்றது.

தொழுகையில் ஒத்தபடும் வியாசங்கள் கூடபட நூல்களுக்கும் கிபாம் குறித்து. இவை பாவும் இவைவனால் இனியத்தாந்தர் (ஸஹி) அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டாகவே இள்ளாமிய முவாதாருகள் கூறகின்றன.

இவ்வாறாக தொழுகையின் அமைப்பு, அதன் ஒவ்வொரு செய்யபடி, அதில் ஒத்தப்படும் வசனங்கள், அதன் பொருள், அதன்போது கண்டிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்கு விதிகள் இலவசங்களுடைய பேணி இறைநீராக்களும், பரிசுத்தவாண்களும் நொழுங்களைப் பூரணமாக நிறைவேற்றியபோது தோன்றும்

பேரின்மூலம் அதன் தொடர்ச்சியாக இயநாக விதிகளைக் கடந்து செல்லும் அமரத்துவ நிலையம் தோன்றும்.

இதன் இருக்கிய தன்மையைப் பிள்ளாரும் இறைவனத்து திலை அழுமாகச் சிந்திக்கும் போது ஓரளவு புலப்படுகின்றது.

“அத்தகையவர்கள் பாலத்திலிருந்து மன்னிப்புக் கோரி சின்டவர்கள், அல்லாலும் ஒருவனையே) வஜாவகுபவர்கள், புகழிபவர்கள், நோன்பு தோற்பவர்கள், முக்கீசியபவர்கள், ஓராஜத்து செய்பவர்கள், நண்மையான காரிபல்களைச் செய்யுத்திட ஏவபவர்கள், தீவிரமான வரங்களை விட்டும் விவக்குபவர்கள், அவ்வாறு வடைய வரும்புகளைப் பேணுபவர்கள், விவராசிகளுக்கு நீர் நூல்மாராய்ம் கடந்திராகி.” (39:112)

இறையியாலோ! இப்படிப்பட்ட வரணனைகளுக்குப் போறுத்தமான தொழுகைப்பளிகளாக, எழுமையும் ஆக்கி அந்தப்பிளவாயாக.

வினாக்கல்லை தோக்கிய மன்னாகத் தயாக்கன்

தொழுகையின் ஆரயப் பக்கத்தில் இஹராம் இருந்தியாக ஈவையை கொடுக்கும் தன்மீம், இவை இறண்முற்குமிடமுடியும் ஒத்தப்படும் திருவசௌக்கலை செய்யப்படுகிறது என முன்று பிரிவாக இவைகளை நோக்கவாய், சிந்தகைக் கூடான்வடியும் சிருமைப்பாட்டுண்ணும் கருத்திற்கு கொண்டு இதனை ஒரு உதாரணம் பூலம் ஜவ்வாயா அதாவது அவர்கள் விளக்கம் தருகிறார்கள். உவகில் முதல் நூ அப்பளக் கண்காப்பி நூதன சாலை! இதில் விலை மத்தக முறையாத வண்டியை, துங்கம், மாணிக்கம், யாதும், வையம், முத்து சூ பல வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன நூதனசாலைக்கு முக்குவாயில், சேரிவாயில் என உள்ளே நூலுமிழுதற்கும், செவளியே ஏறவதற்கும் இறுவழிகள் உள்ளன. அதன் கீழ் அப்பிளிவினாலை பெறுவதிலிக்கலை நூற்றுவாயில் தக்கிருவு இறையும், வெள்ளாயில் எல்லாம் கூறுதல். (தக்கிரி, எல்லாம்) இரண்முற்கிணவே நட்புபவையே உள்ளே இருப்பனவு என உவையிலோ கூறுகின்றார்.

இப்பொக்கிலூத்தில் அனுயவம் பெறுவதற்கன், அதன் பெறுவான்தைத் தெரிந்தவர்கள், அது மாசலைந்து, பெறுமதி யற்று மருங்கி விட்டது, அதனை பிகவும் கவனமாக அதற்குரிய இடத்தில் எப்போதும் மாதுகாப்பாக வைத்திருப்பவர்கள், இவர்கள் வாழுமின் வீட்டுஞான குண்ணலை நூபி (எஸ்)

அவர்களில் பிரித்த குடியீதிலோ, இவர்கள் நூபி (எஸ்) அவர்களுடன் இருக்கும்போது வெறுப்பின் மலக்கு வருவதையும், செல்வதையும் கண்டவர்கள் "அவ்விவைத்துக்கீல் யூப்பனா, மாதவரி பிலால், மஹாபுத்து வெறி" எனும் சீற்படிக்குரிய வீட்டுள்ளது. இதனால்தான் தொழுகையின் நேரம் வந்ததும் தாவா நூபி (எஸ்) அவர்கள் வூல்சுத் பிலால் (ரமி) அவர்களை நேர்க்கி "வாழை மனாவிடமதி பெருச் செய்ய மா பிளாலே" என்பார்கள். அவர்களில் உள்ளம் நடுஷ்டி விடும்.

தொழுப்பும் செல்லும் இயாம் நூலால் இப்பு அவர்கள் "நல்லவேன்! கெட்டவன் உள் சந்திதானம் வந்துள்ளான் ந நல்லவன், நான் கூட்டவன்" என உள்ளப் பூகு மா முஹாவின் தத் அதாகன் முலீ. அந்தல் முஹாவின் வான்னி முலீட்டு எனப் பிரார்த்திபார்கள். தொழுகையின் சீஞ்சத்தில் வூல்சுத் பாத்திராவின் மிஹ்ராப் பிரகாசமாக இலங்கியது. இவ்வாறே இராம்கள். இவருடைய சூரியகளை வைத்துப்பட்டனர்.

தொழுகையின் ஆரம்பம் முதல் இயநின்றை எம்து நாவால் வெளிவருகின்ற ஒளிவெநு சொல்லின் கருத்தில் ஆயுர் அகலம், அது தன்னகத்தே கொண்டின்ன அப்பாளி குந்தது போன்றவரை நாம் எது அறிவுக்கும், அறிவுக்கும் ஏற்ப எம்க்குக் கிடைக்கும் நூல்கள். இவைகளுக்கு பொன்றவற்றில் பெற்று வாசித்து விளாங்கி அதன்படி ஆயும்பும் முதல் இறுதிவளி இறைஞானத்தினுடைய அவன்கு நல்லவாது தலையும் தொழுகையிலும் சட்டப்படிப்போது வினாக்க மிராஜ் பயணம் சென்று அளவிலோ ஆவந்தம் கொள்ள முடியும்.

"இன்னுடைய மனிதனுக்கு அவன் முயற்சிக்கத்து கவிரி வேறு இல்லை. இன்னும் தீக்கப்பாக அவனுடைக் குயர்ச்சி காண்பிக்கடியும்." 53:39,40

ஆலோசனை அவைக்குத்தையும் குழந்துள்ளாவன் உட்புறம்.

வெளிப்பறம் நானால் வெளிவருவது, உள்ளத்தில் நினைப்பது எல்லாக் கூட வித்தியாசமுயின்றி, மாவறியையும் மிக நினைக்காத அழிந்தவன் திகரி, நீருமறை குறைவின் நோக்கியிருப்பது, அதன் ஆத்மாத்து தலைமையை அழிந்தவன் அவனங்க் குதிபதற்காக எத்தனையோ சிகிர்கள் இந்கத்தக்க தொழுஷுகயில் அரம்பமாக நகப்பிருவ இஹராமுக்கு அவன்வாரு அக்டபர்யும் 194 நூற்க்கள் இந்கக்கத்தக்க குறுதான் பாத்திரியாவை (ஒம்முல் கிதாபு) என்ன தொழுஷுகயிலும் அந்தவன் ரக்கத்தனிலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதெந்தாட்போதும் உண்ணயில் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்

எனவே, யா வற வறுயும் உள்ளடக்கிய, மிகப் பெறுமதியிக்க அவன்வாரு அக்டபர்யும், அவன்வறுமது குறுதான்யும் தேர்வு செய்திநடத்தின இரக்கியத்துத் துமிப்பிந்து நொன்ன ஓயன்டும், இவ்வாறு குறுதான்கள் கடுதலாக அவனுமது நூற்குக்குப் பிழகு, சூரி அல்-இந்ஹாதஸ் எந்தாக்கள்

எனவேதான் தொழுஷுகயில் போகு நொன்னால் நாம் குறுகின்ற இவ்வகைங்களின் தாத்பரியங்களில் ஒன்று கூடியால், வழிகாலுக்குச் சென்று பெறுமதியிக்க முத்துக்களைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

தொழுஷுகயின் தாத்பரியங்கள்

பிராதவரக தொழுஷுக அதனுடை தொடர்புடைய விடயங்கள் அதான், இகாமத், கீபார், ரூக், சுஜத், தஸப்பியாத், எனம் எலும் ஒர் ஒழுக்கனமையில் காணப்படுவதற்கான கருணாங்கள் என்ன? நிச்சயமாக இறைவனால் விநிபாக்கப்பட்ட கடமைகள் வாழ்த் துறையில் (காணாக்கள்) ஹரார், மக்ருஹி, புபாஹ் எதுவுட் விகுஷ்ட் தத்துவப் பின்னணியைக் கொண்டனவாகவே உள்ளன.

உலக விடயங்களைப் பார்க்கும்போது குறைக்கும், பலவினாம்களும் கொண்ட மனிதன்கூட வினாக எதையும் செய்ய முற்படுவதில்லை. நான் செய்யும் விடயங்களுக்குப் பின்னால் ரோகங்கள் காணப்படுகின்றன. உயங்குவது ஒயங்க்காக, உண்பது ஆரோக்கியத்துற்காக, உடுப்பது யாதுகாப்பிற்காக, வின்னாயருவது உடற்கட்டணப்பிற்காக, யடிப்பது அறிபாவுயன்யார் ஓராக்கி நெனிவு பெறுவதற்காக... பல துறைபாடுகளையும், பலவினாம்களையும் கொண்ட மனிதனின் கூடுப்படிப் பின்வாறு காணப்படும்போது எவ்வித ஒறுநிபோ, பலவினாம்கள் அறிய அவன்வாற் எதுக்களின்றி, வீணாகச் செய்யலோ, விநிபாக்கலே மாட்டான்.

இவ்வாறான வீறிகளுக்கும், கட்டளைகளுக்குப் பின்னாலுள்ள சிநாக்கங்களை ஆய்வாளர்கள், பஞ்சத்தீவிகள் அழியாக அபிநிதுணர்ந்தி கூறியள்ளார்கள் சிலவற்றை இறைவன், இறங்கதொந்தி, இமாம்கள் குறிப்பளவார், இன்னும் சில

வெளியூறும் நாலால் வேளிவருவது, உள்ளத்தில் நினைப்பது எனும் எவ்வித விதத்தியாசமுறவின்றி மாவற்றையும் சிகியிருக்குமாக அயிந்தவன். தீக்கு, திருமறை சூரூவின் தாத்பரியம், அதன் ஆதமாரத்த தன்மையை அறிந்தவன் அவனைத் துதிப்பதற்காக ஏத்தனசீயா தீக்குகள் இருக்கத்தக்க தொழுகையில் ஆரம்பயான் தகபிரதுல் இவ்ராமுகனு அல்லாஹ் அக்பனரையும் படி குறுக்கள் இருக்கத்தக்க குறுதல் பாத்திரங்கள் (உமிழல் கிநாப) எவ்வள தொழுகையிலும் அத்தனை ரத்துந்தகளிலும் ஒதுவேண்டும் என்கினிப்பதும் உண்மையில் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

எனவே, யாவுற் கூறுப்பும் உள்ளடக்கிய, மிகப் பெறுமதியிக்க அல்லாஹ் அக்பனரையும், அல்லுப்பு குணங்களையும் கோவி செய்திருப்பதேன் இரகசியத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறே நான்வான்கள் கூதேவாக அல்லும்து குறவுகளும் பிறகு குறை அல்லிக்காலை ஜத்தியார்கள்

கவுசிலதான் தொழுகையின் போது நாவிளால் நாம் கூறுகின்ற இவ்வசனங்களின் தாத்பரியங்களிடம் ஓவை கழிதியாடி, ஆட்கடலுக்குச் சென்று பெறுமதியிக்க முத்துக்கண்ட பேர் முயற்சிக்க வேண்டும்.

- 10 -

தொழுகையின் தாத்பரியங்கள்

பொதுவாக தொழுகை அதனால் தொப்புதடய விடயங்கள் அதான், இகாமத், கிபாம், ருகூ, கஜத், நௌப்பிராத், எவ்வள எனும் ஓர் ஒழுங்கமைப்பில் காணப்படுவதற்காக காரணங்கள் என்ன? நிச்சயமாக இறைவங்கள் வித்யாக்கப்பட்ட கடமைகள், வாஜீப், முஸ்தரூப் (கல்வாக்கள்), வூராம், மக்ருஹ், முபாறு எதுவும் நாமிகத், தத்தவப் பின்னால்யைக் கொண்டனாக்கிவு உண்டான்.

ஒலக் வியங்குகளைப் பார்க்கும்போது குறைகளும், பலவினங்களும் கொண்ட மரிதன்கூட விண்ணக் கலத்தும் செய்ய முற்படுவதில்லை. தான் செய்யும் விடயக்களுக்குப் பின்னால் நோக்கங்கள் காலைப்படுகின்றன. உறங்குவது ஒப்புக்காக, உள்பது ஆரோக்கியத்தற்காக, உடுப்பது பாதுகாப்புக்காக, விளையாடுவது உடற்கட்டமையின்காக, முடிப்பது அபிமானமையப் போக்கி தெரிவு பெறுவதற்காக... பல குறைபாடுகளையும், பலவினங்களையும் கொண்ட மரிதனில் செய்ராடி இவ்வாறு காணப்படும்போது எவ்வித நிகரமீடா, பலவினமீடா அறிசு அல்லாஹ் எதுவையும் தோக்குவின்றி, விணாக்கர செப்பிவோ, வித்யாக்கவோ மாட்டான்.

இவ்வாறான விதிகளுக்கும், கட்டணங்களுக்குப் பின்னால்லீள நோக்கங்களை அபிமானிகள், புத்திஜீவிகள் கழுமாக அறிந்துவருந்து, கூறியுள்ளார்கள் சிலவற்றை இறைவன், இறைத்தோதர், இமாம்கள் கூறியுள்ளார், இன்னும் சில

விபயங்கள் எவ்வித விளக்கமுறைன்றி காணப்படுவதை அவநானிக்கலாம் நமிகள் நாயகம் (எல்) அவர்களிடம் அதான், இகாயத், தொழுகை பழநிய தோக்கங்கள் தொடர்பில். தொழுகைக்கு மாத்திரம் அதான் கறப்பட்டு ஏனென்று வணக்கங்களுக்கு அதாசிலா, பிரார்த்தனையோ எழுப்பட வில்லையே என விணவிப்பிரத.

“தொழுகை மறுவை நான்கள் நினைக்கவனாக காட்சிப்படுத்து கின்றது: நிச்சயமாக அதான் படைப்பிள்ளான் மரணத்திற்காக முதலாவது ஜாதப்படும் (குர) ஜாதஞ்சலைப் போன்றது.

“மீமலும் சாந்பான இடத்திலிருந்து அக்ஷப்பவர். அதைக் கும் நானென்பதற்கு செவியிடப்பிராக!” (50:41)

என இறைவன் கூறுவதைப் போன்ற இகாயத் இரண்டாவது குர ஜாதவது போன்றாகும்.

“அந்நானோ! அகிலத்தாரின இரட்சகல முனைவையில் மனிதர்கள் நிர்கும் நான்” 83:08

என இறைவன் கூறுவது போன்ற தொழுகைக்காக நிரும்பினது மற்றுமல்லில் பன்பிள்ளாங்கள் விழும்புவது போன்றாகும். தகபிஞ்காக இரு கரங்களை உயர்த்துவது நமது பட்டினல் (கதூங்ய) கைநிட்டி வாங்க முறியடிவது இரண்டாகும்.

“(அந்நானில் அல்லாவராவான) நினையானவனாக்கிய நிக்திய ஜீவனுக்கு (முன்) யாருடைய மூகங்களும் கல்பிந்துவிடும். 20:111

என வள்ளுவன் இறைவன் கூறுவதைப் போன்று ருக். இன தோறு உடலைக்கப் பியல்லியல்லின் (முன்னால்) பண்டபின்கள் நல்லசாமிப்பந்து போன்றாகும்.

“கேண்டக்காலை விட்டு (நீரை) அகற்றயும் நாளில் அவர்களே சிரமபணிவதன் பால் அஸூக்கப்படுவார். ஆனால் அவர்கள் (சிரமபணிப்) சக்தி போய்பட்டார்கள்” 63:42

என நாயக் அல்லவாற் கூறுவதைப் போன்று நியாய ஆலையிலுக்கு முன்னால் பண்டபின்கள் சிரமபணிவகுற்று விப்பாறும்.

(நியியீ! அந்நானில்) “ஒவ்விவாரு ஸ்ருதாபாரும் முழுத் தாநிடமுக்கும் நினையில் நீர் காணவீர்” 45:28

கன்னிப்பிரிக்கங்கள் கூறுவதைப் போன்று நியாய ஆலையிலுக்கு முன்னால் தலையீற்றாத முழுந்தாநிடப்படிப்பது போன்றாதும்.

“அந்நானில் ஒரு கட்டத்தூர் கவனத்திலும், ஒரு கட்டத்தூர் நாகத்திலும் (இருப்பார்கள்)” 42:07

என உயர்நாயிக்கூல் கூறுவதைப் பியங்கு சலாம் கூறுவது இரு கட்டத்தான் பிரிவுகள் மற்றும் கூறுவது போன்றாகும் வள இவற்றின் பின்னைப்பிலுள்ள தத்துவம் கருத்துக்காலை கூறினார்கள் நானும் நான் (என்) அவர்கள்.

- ஜாயில் ஸி அகபார்

இனவாறு அதான், இகாயத் தொழுகைப்பின் அடிப்படைக் கெப்பட்டுகள் பரியிய நீத்துவம்களை ஆய இவ்வாவசவை கஞ்சன நமிகள் நாயகவி (எல்) அவர்கள் விளக்கப்படுவார்கள். இவ்வாபத்துக்காரின் விரிவாக்களைப் பற்கும்பிரது அவை மிகவும் நின்டவையாக இருப்பதான். இங்கு வச்சுவிகளின் மொழியாகக்கீ மாத்திரம் தூய்பட்டுள்ளது. ஆகவே அவ்வாறு எப்போன்றும் எதனையும் நீராக்கமீடு, குறிக்கோகினா இன்றி விதிபாக்கவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

ஆகையடன் தொழுவேண்டும் - "இஷ்க"

சூரியறிந்தும்கூனால் சத்துவின் உணவின் மத்துத்தத் தெரியா; அதன் ரூசிலைப்போ உணர் முடியாது, ஆகையற்ற நினைப்பில் இபோதத்தில் வடிப்படுவதால் அதன் ஆக்மார்த்த இனபத்தை அனுபவிக்க முடியாது.

"ஆதமுகைய மக்களோ ஒவ்வொரு மன்றத்திலும் (ஆளுகளினால்) உங்களுடைய அல்லத்தாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்கள்". (07:31)

ஆகவே தொழுகை பற்றிய தெளிவு, விழுப்பும், தூய வண்ணம், பக்தியுணர்வை வணிக்குத்தன்மை கொண்பிட வேண்டும்;

இதுகான் எனது இறுத்த தொழுகை. இதுதொழுகையுடன் எனது ஆயுள் முடியப்போக்குறுது எனும் எண்ணமாட்டுத்.

"தொழுகையை உரிமை தேர்த்தில் கண்டத்தொழுகை யோன்று கொழுக்கள்."

"அந்வாவு உ சுந்தைபி பார்த்துத் தொன்று கூர்ப்பது போன்று (எண்ணீ) ஆவனை வண்ணக்குங்கள்."

- மிஸ்பான்றுஷ்-தீர்த்து

அல்லாஹ்விடம் அழைத்துச் செல்லும் அளப்பரிய தொழுகை

தொழுகை இறை அக்கழுள்ளோருக்கு (இறை) நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும்

வஸும் நூபியோடியில் அடிப்படையில் பக்திப் பாலசத்து-ஞம், கூப் உள்ளத்தும்தும், எண்ணத்து-தும் தொழுகைக்காக இறை சலவிதாங்களில் சமுகமளித்து நிற்கும் ஒருவர் இறை கண்ணியம் (ஜலாலியைத்), பெருவை (கப்ரியா), மக்துவம் (அறுயத்) என்பவற்றின் முன்னிலையில் நிற்கும்போது, உவகவிடயங்களிலிருந்து விடப்படி, யெதுமெழுவாக இறைவனிடம் நெருக்கத்தை அளிக்கின்று, வயிந்து தமது முழுவையான ஆக்மார்த்த உள்ளத்துடன் இறைவனைத் தூஷிக்கும்போது தென்னன் அர்ப்பணித்து நிலையில் உயிர்து சட்டமியை எவ்வித ஆட்ட அலைவுமிய்ரு நினையில் தனது ஆயுள் இறை கண்ணாவத்தில் ஆத்மிகப் பயனைப் போற்கொண்டிருந்தும் தங்கும்யை உணர் முடியும். இறைவனோடு ஏற்படும் இன்வாரான நெருக்கத்தின் போது தமது தொல்வக்கனையும், பிராக்தனைவகையும் நிறைவேசிர்விக்கொள்வார்.

கம்பி, இறையச்சம், அறிவு என்பவற்றின் வினாவத்திற்குலக் கேற்றுபவே இவ்வாறான முக்கு பெற்ற பக்திப் பிரவுகை விலை யினாலும் ஜூலாவிய்யத்தாலும் ஜூராவிய்யத்திற்கு - கண்முடியியிலிரு எப்படியான்வது தொழுகைவிடுப் போவதன் மூலம் அதை அடையாலோ முடியாது.

ஆழைன இரை விசுவாசம் எவ்ரது உள்ளத்தின் நிமிபி உள்ளதோ. அவர் விப்பிப்பட்டவராக இருந்த போதிலும் இறை சென்னிதான்த்தின் முன்னொ நல்லமை கதவுறவுற்ற ஏஸ்தூபாகவே காணப்பார். உறுதியான ஸ்மாலுமி, பூரண நம்பிக்கையும். விழிப்பான உள்ளாறும் கொண்டவூர்கள், பாங்கோவி கேட்ட தும் ஏதுமையோ தோலைத்தது போன்று அரிசுமதில் முழுவரையான ஒரு ஆத்யீக முன்னப்பட்டன் இறை அனரூபிக்கு பெபுபக் கூறி. நாம் கடிய்படுக் கொண்டுருந்த வியாபாரம், விவசாயம். உருக்கம் கண்பளவிற்கும் ஓரங்க்கடி விட்டு தோழும் இயம் நோக்கி அல்லது மன்றிலைத் தீராக்கி விழாவதைக் காணலோம்.

இவ்வாறான இனபு அவைபின் நூக்கத்தால் முன்விழிகள் மாத்திரியிலும் வேறாதி, நெஸராக்கள் கூட இதில் சிறுத்துக் கூறுவதைக் கண்ணலாம். கிரிஸ்துவி கமயத்தைச் சேர்ந்த “வீட்டுபோன்ற” எனும் அமெரிக்க அறிஞரு தோழுகை பற்றி இவ்வாறு வர்ணிக்கின்றாரா.

“கறிவன் உதயயவுதற்கு முன் மக்களை குயிலைசூ ஜெப்பிப் அனைப்பட உண்மையில் தாழ்க்கி வணப்புமிக்க நாளும்.

“கஷ்டப்பட்டு உஸ்தூக்கும் மனிதனை மதிம் வேண்டு அவன்து வேணாபிலிருந்து ஒப்பு பெருச் செப்பாகு என்ன அருகானது! அமைதியான இருவி வேண்டு பிரிசு கண்ணிபரிக்க இறைவனின் பக்கம் மங்களாத திருச் திருப்புவது எவ்வளவு உங்கியானது! என. இறைவனை காறுவது போன்று (உதயம், மதிம், அஸ்தயம் என) தீரங்களை அழுத்தி வர்ணித்து மணவினாலைன் கட்டில் அடைப்படுக் கிடக்கும் குண்மாக்களின் செவிப்பற்றுப்பில் ஒப்பிரக்கணக்கால முதல்தின்களால் வாழ்வின் அருளை, சீத்தனை விருந்துத் தோக்கிய மல்லித்தக்கஞ்சு விவரியான கூவி அவைக்கும் ஒவி எத்தனை அழுகானது!

(Why Prayer)

- 42 -

எனவே, மனிதன் எவ்வாறான பணி கவுசில் கடுபட்ட போதிலும் அவன் அனைத்தியும் கூறுகின்ற ஒட்டு காக்கப் பவையற்றுவதுத் தூய்த்து, உழைப்புக்குவரைக் கூறுவ வழு பொய்து வெளியிக்க அழுகத்துக்கிணிருந்து நூயலமயாகின்றான், வழுவை அதன் முன்னப்பா பேணுவதாக கீஸ்டினியிறி. நூய ஆனட நிறுமணம் பூரி அல்லாவுந்தால்ச் சிற்றிக்க தன்மை அலங்கரித்து தூயாகவிட தூய்வாயிக்க தொழுகை விரிப்பின் வள்ளுவதைம் மாண்பும் பிக்க இறைவனிதான்த்தில் அமைத்துப்பட்டனம் நிவந்தியாகவும் பக்குப்பிரிவாகத்துக் காலிதுள் தீவனாத்திருக்கின்றன.

அப்பினால் பூரண எனது, உறுதிபான நம்பிக்கைப்பட்டன அதாவத், இகாபாத்தின் பின் இரு நைக்காலை பூரண அப்பதியானும். அவனாத்து கீர்த்தனை. என்னம், அகவாட்டுக்கூபுரி ஒருமுகப்படுத்தி ஏன்னை போக்கியவாறு இரண்டு-ஒன்று-நான் ரச்சத்தூணின் இறைவனை நேரும்வி அவன் புக்குரி. தன்பாஜாலுக் குரிசிட்டபோன்கள் தோட்டுப்பற்ற நல்லயலை நுணுக்குது பீராடியாக அவ்வாறால்லவை வங்கமிக்கு ஆத்யக்கபி யயனம் (பிரான்ஜி) செல்வின்றான்.

தக்பிரால் இறைவாயில் போது உள்ளன அறிமாக்கில் உலகாயத் விப்பாக்களை விட்டும் முழுறாக உஸ்தூக் கொள்கின்றான் இரு காங்களையும் உயர்த்தி செல்லப்படுவ ஒயங்குக் கொண்டு வெளிலும் போது உடனக் கிளிமார்க்கன். மணம், பட்டி, பத்தி, நூட்டியம், உறவு, பூதாறுவி, உவையு, இவையு, நல்லம், இல்ல நுனையும் அகிய அனைத்தியும் பின்தள்ளிவிட்டு முழுவாறு வாலாயாயுடும் நல்லயலைப் பிறவு நிறுத்தி கொடுக்கிறான். அதனால் பெட்டுக்கூடி தொழுகையாளி. சிறுத்திற்குப்பட வெடியட்டாலோ விட்டு நூராகி இவ்வை பளிறிய பூரண முப்பிக்கூ பெண்டு அவனுக்கு புக்குானால் கூடுதில்லிருங்கள் புக்கும், புக்குக்கியமும் அவர் உர்ணாக்குத்துக் கிறந்து மணப்பிக்களை.

- 43 -

அவர்ந் நோடியாக “சக்தியும், முழுமற்று இறைவா! உன்னைப்பெய் வணங்குகின்கீராம், உன்னிடமே உதவியும் தேவேகளோம்” என - “இப்யாக, நட்பு வலியூயாக நளிதகன்” என - சூழகின்றான்,

இவ்வாறு வசனம் வசனமாக அப்பந்த ஞானக் கண்ணோடு நோடும். உயிரோட்டத்தோடும் ஒது இவ்வாறான ஆத்மீக நிலைப்பிழை தொபாந்து திரும்புவியின் ஓர் அத்தியாயத்தை ஒது பூண் இகல்லோடு சீரம்களின்கு இடுவையெ வளைத்து. ஒதுவேண்டிய வசனத்தின் பின்னர் சில்லக்கு வந்து பூமியா நோக்கி பூரணமாக சீரம் தாழ்த்தி (சுதாது), அங்கு “பூதூரை ரயபியும் அவை விழுவதிலை” என இந்நவானது தோத்திரம் செய்து. பிக்குரா கிளாபுகளில் கருப்பாகுள் முறையூடு தொழுக்கையை நிறுவுவில்லை செய்தும்.

“என்னன் நினைவுக்கருவதுற்காக தொழுக்கையையும் நிறுவுவேற்றுவாக” (20:14)

“அவ்வாறுவை நினைவுக்கருவதால் இதுயங்கள் நிக்கயமாக அழுகு பெறும் என்பதை அறிந்து கொள்வாராக”. (15:40)

இந்த வசனங்களுக்குரிய நிலைபில் ராம் கண்ணப்ப முடியும். இவ்வாறு தொழுக்கையை நிறுவுவேற்றுவார் குனிதல், சீரம் தாழ்த்தல், சிற்பில், திருப்பு என சில வெளித்தோற்று செய்யப்படுகின்ற மனத்திற்குவாங்வதோடு நிஸ்தூப்பாயல் அதன் அத்தலை அலைக்கஞ்சி, தேர்திருக்கும் அத்தார்த்த நிபிளா உயிர்சோட்டத்தை உணர முடியும்.

என்றாலும் இவற்றை அறியாத பலனியைன் மனிதன் உலக இஸ்மக்களில் உடுங்கு ஆள்ளிக் ரத்தியான பேரின்பந்ததை முறையூ வாப்பதுணவு பொடுபோகுகளை முறையில் அது இது என்று சாக்குப்போக்குகளைக் கூறிக் கொண்டிருத்தின்றான். இவ்னால் இவற்றை ஏற்பாடும் உயத்துணர முடியாது.

- 13 -

இறை இணைப்பை ஏற்படுத்தும் உன்னத வணக்கம்

தொழுகையில் அதன் பிரணத்துவ நிலையில் கடுபநிமீபோது அதன் அந்தங்களை உணர்விட்டால் குதற்குரிய காரணம் கண்ணிம் காணப்படும் குறைகளோயாகும்.

“ஒரு முடிவில் தொழுகைக்காக எழுந்து நின்றும் போது அவ்வாறு ஆலை ஜூலைஸ்டா அவனது பார்வையை அவர்மிகு கெலுத்துவின்றான். அமர்தன் அவனன்ற குழ்நக நிலைபில் இன்றுவன் தன் அருள் நிழல்ல அவனது தலை தொக்கம் விண்ணகம் வகு கட்டி,

“தொழுகைப்பாளியே எவன் உன்னோட் பார்க்கின்றான், எவனது பார்வையில் கீழ் நீட்டினாய், எவ்வாறானவனுடன் நீ உணர்யாத் தூது தேவையில் கடுபட்டுள்ளாய் என்பதை நீ அறிந்தால் வேறு எந்த விடபத்திலும் கடுபடுவா. மிகப் பெறுவது மிகக் தொழுகையை விட்டு வேறு விடபத்தில் அக்கவுரை கொள்ளவே முட்டாய். வாழ்காளெல்லாம் தொழுகையிலும். இறை வணக்கத்தினுடே கடுபட்டுக் கொண்டிருப்பாய்”

எனும் சுமிழு வெவளை தாத்பரியக்களையும், பக்திப்புவ நிலைபிள்ளையும் கொண்டுள்ளார் என எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

சாதாரணமாக ஒரு அலமசசருடன், ஒரு நாட்டுத் தலைவராட்சி ஒன்றிப்புடன் தனிப்பையில் போக்கினடத்துவல்

- 45 -

எம்மெப் போன்ற சிதாரண மக்களின் மனோநிலை புற்றிக் கூறவேண்டுமா? சில நிபிடங்கள் குடும்பச்சாலை அந்தஸ்துவங்கள் ஓர் அனமிச்சருடன் காத்ததுக் கொண்டிருந்ததைப் பற்றி ஏவ்வாறு நாடி அவட்டுக் கொள்கின்றோம்? அப்படியாயின் இபாதத்தின்போது யாரோடு என்ன நினைவுபில், எவ்வது பிரச்சனாத்தில் சம்மதிக்கின்றோம் என்பதை நாடி நினைவிற்க கொள்ள வேண்டும்.

அமீநல் மு.பிள்ளை ஹஸ்ரத் அவி (கர்ர.) அவர்கள், தொழுஞ்செயின் பொது கூக்காரான் யகுத்துவத்தினை இல்லாவன் போதிந்துள்ளான் என்பதை தூர்முக்கூயானி ஜூரிந்தால் கட்டுத்திருந்து குலைமை இமிர்தத் துவன் விரும்ப மாட்டான் (யாதாக தாழ்மையுடன் சிரமப்பனிந்திருப்பதையீ அவன் விரும்புவான்) எனக் கூறிப்பார்கள்.

- அவைத்தனவுரி -

இதுதான் இறைவனக்கத்தின் உன்னது நிலை, இந்நினையை அடைந்து கொள்ள ஏவ்வாறான முஜாஹி஦ானவர் எனக் கட்டப் போர்ட்டத்திற்கு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் குராய்ந்து அவைக்கைப் பேரவீக்கணப்பிடித்தால் நிச்சயம் அக்கி அந்தஸ்துதையும், அதுமீதுதையும் ஆக்கொள்ள முடியும்.